



INFORMACJA GEOLOGICZNA W NOWYM PRAWIE GEOLOGICZNYM I GÓRNICZYM

THE GEOLOGICAL INFORMATION IN THE NEW GEOLOGICAL AND MINING LAW

JAN A. STEFANOWICZ¹

Abstrakt. Prawo do informacji geologicznej jest majątkowym prawem podmiotowym i stanowi aktywo, czyli mienie. Na gruncie prawa geologicznego i górnictwa informacja geologiczna, w tym dokumentacja geologiczna i koncesje, stanowią aktywa geologiczno-górnictwa. W artykule scharakteryzowano to prawo od strony przedmiotowej i podmiotowej oraz treści prawa. Nowa ustawa z 9 czerwca 2011 r. wprowadza istotne zmiany co do definicji informacji geologicznej, zasad rozporządzania i wykonywania tego prawa. W artykule wskazano na nowe rozwiązania ustawowe i dokonano próby ich wykładni.

Słowa kluczowe: dokumentowanie złóż, dokumentacja geologiczna, informacja geologiczna, dane geologiczne, prawo do informacji geologicznej, własność intelektualna.

Abstract. The right to geological information is a valuable geological law subject and it is asset of property. On the ground of geological and mining law, geological information, including documentation and geological concessions, constitutes geological-mining assets. The author characterizes the right in the subjective and objective approach and in terms of the content of the law. The new law of 09 June 2011 introduces significant changes to the definition of the geological information, regulation and execution of this right. The paper points to a new statutory resolution and attempts to provide interpretation.

Key words: geological information, geological data, the right to “geological information”, geological documentation, intellectual property.

WSTĘP

„Informacja geologiczna” jako pojęcie prawa geologicznego i górnictwa pojawiło się stosunkowo późno, bo dopiero przy nowelizacjach związanych ze zmianami ustrojowymi w latach 1989–1991. Po zmianie ustawy z dnia 16.11.1960 r. Prawo geologiczne (Dz.U. 60.52.303) z dniem 27.04.1991 r. wprowadzono w art. 1 zmianę art. 24, który po niej stanowił, że wyniki prac geologicznych przedstawia się w dokumentacji geologicznej, która miała zawierać między innymi wyniki wykonanych badań oraz ich interpretację. Natomiast dodany art. 26c stanowił, że właściciel dokumen-

tacji geologicznej mógł zastrzec ograniczenie dostępności informacji w niej zawartych na okres nie dłuższy niż pięć lat (poufność); nie mogły one być w tym czasie przekazane innym podmiotom gospodarczym. W ust. 5 art. 26c stanowił, że podmioty gospodarcze nie mogły bez zgody organu koncesyjnego zbywać pozyskanych przez siebie informacji geologicznych. Tak więc co do zasady „własność” informacji przysługiwała przedsiębiorcy – było to prawo majątkowe zbywalne.

¹ Polska Akademia Nauk, Instytut Spraw Publicznych, Zakład Bezpieczeństwa Międzynarodowego i Studiów Strategicznych, ul. Szpitalna 5 lok. 22, 00-031 Warszawa; e-mail: jan.stefanowicz@juris.pl

W prawie geologicznym i górnictwem z 1994 r. (Dz.U. 60.52.303) zdefiniowano informację geologiczną jako dane oraz próbki uzyskane w wyniku prowadzenia prac geologicznych, a w art. 47 ust. 1 w jego pierwotnym brzmieniu sprecyzowano, że prawo do informacji uzyskanych w wyniku prowadzenia prac geologicznych przysługuje temu, kto poniósł koszty ich wykonania. W prawie tym do końca 2011 r. obowiązuje art. 47, zmieniany trzykrotnie w ostatnim brzmieniu, takim że prawo do informacji uzyskanych w wyniku prac geologicznych przysługuje Skarbowi Państwa. Natomiast dodany ust. 2a stanowi, że rozporządzenie prawem do informacji geologicznej (przez Skarb Państwa) następuje w drodze umowy za wynagrodzeniem, z wyjątkiem sytuacji określonych w ustawie.

Nowe prawo geologiczne i górnictwo – ustawa z dnia 09.06.2011 r. (Dz.U.11.163.981), obowiązująca od 01.01.2012 r., w słowniku w art. 6 ust. 1 pkt 2 definiuje na potrzeby ustawy „informację geologiczną” jako dane i próbki geologiczne wraz z wynikami ich przetworzenia i interpretacji, w szczególności przedstawione w dokumentacjach geologicznych oraz zapisane na informatycznych nośnikach danych. Te istotne zmiany, które przez ostatnie 20 lat zmieniały zakres podmiotowy i przedmiotowy oraz treść pojęcia „informacji geologicznej”, utrwalać jego odrębność od występujących w systemie polskiego prawa form mienia, rozumianych jako prawa majątkowe do dóbr niematerialnych lub prawnych (własność intelektualna – prawa autorskie, przemysłowe), składają do tezy, że to pojęcie jeszcze nie zakończyło ewolucji.

Nowe prawo nadal nie określa czytelnie tej instytucji, która znalazła miejsce w systemie polskiego prawa, jak

i nauce geologii. Wprowadzony w kraju system nabywania pierwotnego prawa do informacji geologicznej jedynie przez Skarb Państwa oraz ograniczone „rozporządzenie” tym prawem (jest niezbywalne), z niejasnym jego zakresem i treścią, w zasadzie nie jest powszechnie spotykany na świecie. Na unormowanie, że własność informacji geologicznej przysługuje wyłącznie państwu, zdecydowano się również m.in. w Rosji, Chinach, Kambodży. Na Węgrzech prawo do informacji geologicznej przysługuje podmiotowi, który uzyskał ją w wyniku prowadzenia prac geologicznych, przy obowiązku przekazywania danych (udostępnienie wiedzy nie praw) geologicznych i geofizycznych węgierskiej służbie geologicznej. Podobne rozwiązania przyjęto m.in. w Finlandii, Wielkiej Brytanii, Indiach, Japonii. W Czechach, Niemczech, Francji państwo (odpowiednie służby) ma prawo korzystania z informacji w rozumieniu danych geologicznych, zawartych w dokumentacjach (rodzaj przymusowej licencji). W Stanach Zjednoczonych prawo federalne wymaga, by koncesjodawca przekazał (udostępnił wiedzę nie prawo) kopie wszystkich danych geologicznych, uzyskanych w czasie prac geologicznych. Są one zastrzeżone (chronione poufnością) na czas trwania koncesji albo na czas, w którym ich ujawnienie mogłoby zagrażać konkurencyjności koncesjodawcy (Stefanowicz, Sałaciński, 2007).

W dalszej części artykułu autor przedstawi wybrane problemy i niejasności związane z aktualnym ukształtowaniem treści tego prawa majątkowego, jakim jest „informacja geologiczna”, wady regulacji, jak i możliwie wnioski *de lege lata* i *de lege ferenda*.

INFORMACJA GEOLOGICZNA JAKO POJĘCIE GEOLOGII

Dla geologów informacja geologiczna to przede wszystkim rozumiana dosłownie wiedza, w ścisłym rozumieniu danych, o budowie geologicznej skorupy ziemskiej, a więc górotworu jako całości i zawartych w nim substancji (w dowolnym stanie stałym, ciekłym i gazowym) w szczególności. Tak więc dla geologii zawsze podstawą jest wiedza uzyskana z badań w postaci wyników pozyskanych i utwalonych w różnych formach pomiarów i zapisów, jak i zawartych w pozyskanych próbkach (rdzeniach). Jest to dla geologów baza wyjściowa do opisywania, dokumentowania, analizowania, ocen, recenzji, projektowania i wyznaczania granic złóż, obszarów górnictwa, ustalania kategorii rozpoznawania, obliczeń zasobów i innych celów przetwarzania danych geologicznych.

Pozyskiwanie danych to obszar tej pracy geologa, która zaczyna się od projektowania prac geologicznych po prowadzenie robót geologicznych i tych prac, które są związane z pozyskiwaniem danych, a więc laboratoryjnych, geosejsmiki, geochemii itp. Natomiast dokumentowanie tych badań stanowi formę utrwalania i ich podsumowanie, opracowywanie wyników, według przepisanych reguł prawnych, wyznaczonych już nie tylko nauką geologii, ale i prawem po-

wszechnym na poziomie ustawy. Sporządzanie dokumentacji, różne opracowania danych do tego celu, jak i opracowania wyników badań dla innych celów stanowią przetwarzanie danych i ich ocenę z punktu widzenia danego dokumentatora, badacza, który nawet jeżeli musi się trzymać przepisów, czyli w części formalnie określonych kryteriów, brzeżnych, form dokumentacji i układu ich treści, to dokonuje tych przetworzeń subiektywnie, wedle własnej wiedzy, intuicji i staranności. Te opracowania są nadto utworami w rozumieniu prawa autorskiego, o czym dalej.

Interpretacje i opracowanie wyników rozpoznania złoża muszą oddawać merytoryczny sens i cel rozpoznania. Podobnie jak interpretacja przepisów prawa geologicznego i górnictwa powinna uwzględniać ich merytoryczny sens i cel stosowania oraz skutki podejmowanych decyzji. W przeciwnym razie prowadzi to do bezzasadnej biurokratyzacji procedur administracyjnych i podejmowania nieracjonalnych decyzji (Nieć, 2010). Niestety możliwe, dopuszczalne zgodnie z regułami wykładni, interpretacje nowego prawa nie zapewniają merytorycznego sensu i celu przepisów.

INFORMACJA GEOLOGICZNA JAKO PRAWO

Pierwsze komentarze prawnicze do prawa geologicznego i górnictwego precyzowały, że informacja geologiczna to całość informacji uzyskanej w wyniku prac geologicznych. Wskazywano na niedookreślenie pojęcia „informacja” oraz samego zakresu zbioru, a także niejasność charakteru prawa i jego treści (Lipiński, Mikosz, 1995). Dyskusja przy kolejnych zmianach treści i zakresu tego prawa dotyczyła głównie kwestii aspektu podmiotowego, a więc komu i kiedy to prawo przysługuje. Był to spór o to, kiedy to prawo przechodzi na państwo, czyli Skarb Państwa, będący osobą prawną w stosunkach cywilno-prawnych (podmiotem praw majątkowych), do kiedy i w jakim zakresie przysługuje temu przedsiębiorcy, który nabył to prawo pierwotnie, konstytutywnie, jako że dokonał tego na swój rachunek i w swoim imieniu pozyskał dane geologiczne oraz powierzył przetwarzanie tych danych dla siebie (opracowanie, dokumentacje i recenzje geologów).

Komentatorzy podnosili m.in., że każde prawo majątkowe musi być rozpoznawane co do jego podmiotu i przedmiotu, a więc komu może przysługiwać i jak może być nabywane, a dalej od strony treści, a więc jaka wiązka uprawnień się na nie składa, do jakich dóbr lub praw przysługuje, oraz klasyfikowane według standardów i metodologii przyjętych w prawie cywilnym (Lipiński, Mikosz, 2003). W pierwszym okresie od jego powołania (utworzenia w prawie geologicznym) było to prawo do informacji prawem podmiotowym, zbywalnym, skuteczne *erga omnes* (wobec wszystkich), o nieograniczonym zakresie rozporządzania (lecz za zgodą Skarbu Państwa) i korzystania z niego. W kształcie, w jakim została informacja geologiczna uformowana w wyniku nowelizacji (1999–2002) i w nowym prawie geologicznym i górnictwym od 01.01.2012 jest to prawo niezbywalne z ograniczoną istotnie możliwością rozporządzania i korzystania. Prawo to nie jest jednak w aktualnym kształcie prawem jednolitym. Gdyby dotyczyło tylko danych i ich przetworzeń, agregacji, to można by mówić, że ma charakter zbliżony do praw własności przemysłowej i postulować zaliczenie do takich. Jednak obejmuje ono także treści wynikające z najróżniejszych autorskich przetworzeń i interpretacji, a więc utwory w rozumieniu prawa autorskiego.

TREŚĆ PRAWA DO INFORMACJI GEOLOGICZNEJ

W istocie trzeba przede wszystkim wskazać, że prawo do informacji geologicznej zostało ukształtowane w jego aktualnej regulacji jako przysługujące jedynie państwu (Skarbowi Państwa – SP). Na jego treść składają się uprawnienia, przysługujące *statio fisci* reprezentującemu SP, do „rozporządzania” przez oddanie za umową jedynie do użytkowania górnictwego oraz „udostępniania” (informacji, a nie prawa) w drodze umów do „korzystania”. Inne podmioty poza SP, czyli bądź przedsiębiorcy zajmujący się poszukiwaniem i rozpoznawaniem lub eksploatacją złóż, bądź inni korzy-

Przedmiotem prawa autorskiego jest każdy przejaw działalności twórczej o indywidualnym charakterze, ustalony w jakiegokolwiek postaci, niezależnie od wartości, przeznaczenia i sposobu wyrażenia (utwór), m.in. zgodnie z ust. 2 art. 1 przedmiotem prawa autorskiego są utwory wyrażone słowem, symbolami matematycznymi, znakami graficznymi (literackie, publicystyczne, naukowe, kartograficzne oraz programy komputerowe). Problem także w tym, że twórców dokumentacji geologicznych (interpretacji, ocen, recenzji, przedstawień graficznych itp.) może być kilku. Zgodnie z art. 9 ust. 1 prawa autorskiego „współtwórcom przysługuje prawo autorskie wspólnie. Domniemywa się, że wielkości udziałów są równe. Każdy ze współtwórców może żądać określenia wielkości udziałów przez sąd, na podstawie wkładów pracy twórczej”. Ust. 3 tego artykułu stanowi, że „do wykonywania prawa autorskiego do całości utworu potrzebna jest zgoda wszystkich współtwórców. W przypadku braku takiej zgody każdy ze współtwórców może żądać rozstrzygnięcia przez sąd, który orzeka, uwzględniając interesy wszystkich współtwórców”, a zgodnie z ust. 5 „do autorskich praw majątkowych przysługujących współtwórcom stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu cywilnego o współwłasności w częściach ułamkowych”.

Może też dojść do tego, że dokumentacja geologiczna będzie utworem zbiorowym. Zgodnie z art. 11 autorskie prawa majątkowe do utworu zbiorowego, np. do encyklopedii lub publikacji periodycznej, przysługują producentowi lub wydawcy, a do poszczególnych części mających samodzielne znaczenie – ich twórcom. Niestety praktyka zlecenia i wykonywania różnych badań, dokumentacji, recenzji powoduje, że to, komu przysługują prawa autorskie, jest często niejasnym. Zgodnie z prawem autorskim, jeżeli ustawa lub umowa o pracę nie stanowią inaczej, pracodawca, którego pracownik stworzył utwór w wyniku wykonywania obowiązków ze stosunku pracy, nabywa z chwilą przyjęcia utworu autorskie prawa majątkowe w granicach wynikających z celu umowy o pracę i zgodnego zamiaru stron. Praktyka w przedsiębiorstwach geologicznych jest tu jednak różna.

stający dla celów naukowych, edukacyjnych, wykorzystują informację (użytkują przez umowę dzierżawy) lub korzystają dla celów niegospodarczych, czyli mogą się zapoznać z danymi bez uzyskania (jakiegokolwiek) prawa majątkowego, choćby w postaci licencji na jakieś pole eksploatacji.

O ile charakter przysługiwania „własności” informacji Skarbowi Państwa nie budzi co do zasady większych wątpliwości, o tyle już mniej jasne jest, jaki jest charakter „prawa” do informacji geologicznej. Niespornie informacja należy do dóbr niematerialnych, nie może zatem być rzeczą w rozu-

mieniu prawa cywilnego. W praktyce natomiast jej nośnikiem jest określona rzecz (np. pisemna analiza lub dokumentacja z przeprowadzonych prac). „Prawo” do takiej informacji ma wobec tego niewątpliwie charakter prawa na dobrach niematerialnych. Jeżeli natomiast informacja wynika z przetworzenia i interpretacji jest przejawem „działalności twórczej o indywidualnym charakterze”, to wówczas staje się ona przedmiotem prawa autorskiego (Lipiński, Mikosz, 1995).

W tym kontekście mankamentem nowej ustawy jest brak w dalszym ciągu rozwiązań określających treść „prawa do informacji geologicznej” w takiej (praw autorskich) sytuacji, a także w takiej części, w jakiej nie może ona stać się przedmiotem prawa przemysłowego. Na treść prawa do informacji składa się w istocie kilka uprawnień SP, które określa ustawa. Jest to „rozporządzenie”, ale trzeba to wyklądać jako dysponowanie bez prawa do całkowitego wyzbycia się (trwałe przeniesienia w całości na inny podmiot). Rozporządzenie to ma się odbywać na podstawie umowy, z zastosowaniem przepisów k.c. dotyczących darowizny. Przepis art. 99 precyzuje, że

(ust. 2) „temu, kto, ponosząc koszt prac prowadzonych w wyniku decyzji wydanych na podstawie ustawy, uzyskał informację geologiczną, przysługuje prawo do nieodpłatnego korzystania z niej”. Jednakże jest to wyłącznie prawo do korzystania (czytaj: wykorzystania w rozumieniu użytkownika) w okresie 5 lat od dnia utraty mocy decyzji, na podstawie której wykonano prace będące źródłem informacji przedsiębiorcy, przysługuje wówczas wyłączne prawo do korzystania z informacji geologicznej w celu ubiegania się o wykonywanie działalności geologiczno-górnictwej.

Z wyjątkiem sytuacji określonych w art. 100 ust. 2 i 3, korzystanie z informacji geologicznej przez takiego przedsiębiorcę, pomimo że prawa do niej przysługują Skarbowi Państwa, jest nieodpłatne”. Natomiast dla innych korzystanie z informacji geologicznej, do której prawa przysługują Skarbowi Państwa, w celu wykonywania działalności w zakresie wydobywania kopalin ze złóż, podziemnego bezziarnikowego magazynowania substancji oraz podziemnego składowania odpadów, następuje, w drodze umowy, za wynagrodzeniem.

DOKUMENTACJA GEOLOGICZNA A INFORMACJA GEOLOGICZNA

Nie została skorelowana i wyjaśniona treść pojęcia dokumentacji geologicznej z zakresem przedmiotowym i treścią informacji geologicznej. Komentatorzy niejako gubili się w domysłach, próbując ustalić tę relację i racjonalnie ją wyłożyć (Lipiński, Mikosz, 2003). Jednak nikła dyskusja w tym zakresie i bierność głównych zainteresowanych, czyli geologów spowodowały, że nowe prawo geologiczne i górnicze (dalej – p.g.g.) niewiele tu wnosi.

Art. 88 nowego p.g.g. stanowi, że wyniki prac geologicznych, wraz z ich interpretacją, określeniem stopnia osiągnięcia zamierzonego celu wraz z uzasadnieniem, przedstawia się w dokumentacji geologicznej; a zgodnie z art. 93 ust. 4 zmiany dokumentacji geologicznej dokonuje się przez sporządzenie dodatku. Mając na uwadze przepis art. 6 ust. 1 pkt. 2), a więc fakt, że informacja geologiczna obejmuje nie tylko dane geologiczne wraz z wynikami ich przetwarzania, ale także interpretacje, a w szczególności wszystkie przedstawiane w dokumentacjach geologicznych, obok zapisanych na informatycznych nośnikach danych, wyniki badań i ich analizy, interpretacje; to istnieje konieczność uwzględniania przy sporządzaniu dokumentacji geologicznej, w ramach jej wewnętrznego układu, podziału na jednostki redakcyjne: rozróżnienia materiału faktograficznego, czyli danych (przedmiot ew. praw przemysłowych), od ocen, opinii i interpretacji, stanowiących utwory w rozumieniu prawa autor-

skiego (ma to znaczenie także w innych typach dokumentacji geologicznych).

Trzeba przy tym pamiętać, że praktyka ostatnich lat i zmiana stosunków ekonomiczno-gospodarczych, a w tym zakresu i podstaw zatrudniania, szeroko stosowany *outsourcing* i różne formy osobistego wykonywania usług, spowodowały istotną zmianę stosunków obligacyjnych. Wykonawca dokumentacji geologicznej na zlecenie przedsiębiorcy górniczego wykonuje często badania i dokumentację geologiczną nie jedynie poprzez swoich pracowników, ale także zleceniobiorców, usługodawców, podwykonawców, w szczególności właśnie w zakresie opinii, analiz, reinterpretacji i recenzji.

Wówczas, w przeciwieństwie do relacji z pracownikami, od których nabyły z mocy ustawy majątkowe prawa autorskie do utworów pracowniczych, musi odrębnie zapewnić sobie nabycie tych praw umownie na niezbędnych polach eksploatacji, z ich wyszczególnieniem, a następnie przenieść, przenosząc prawa do dokumentacji geologicznej na zamawiającego, przedsiębiorcę górniczego. Niedopełnienie tych obowiązków może powodować w przyszłości poważne perturbacje przy wykorzystywaniu dokumentacji geologicznych i zawartych w nich informacji geologicznych wraz z interpretacjami, a także samej informacji jako takiej, niezależnie od nośnika, także przez inne podmioty i Skarb Państwa.

PODSUMOWANIE

Wykładnia prawa do informacji geologicznej, tak jak to za M. Nieciem wskazał autor, musi być racjonalna, czyli w granicach wykładni gramatycznej i logicznej, podlegać także wykładni celowościowej i funkcjonalnej, zakładając racjonalność ustawodawcy. Jednym słowem musi uwzględniać sens merytoryczny i cel wprowadzenia tej instytucji. Na dziś możemy wskazać, że informacja geologiczna to przede wszystkim dane geologiczne, co do zasady tak, jak to zapisano w prawie i nadto tylko te z przetworzenia danych, które wynikają z zastosowania obliczeń i przeliczeń oraz przepisów określających sposób, formę i zakres przetwarzania wyników badań bez ich interpretacji autorskich.

Przy takim ujęciu informacja geologiczna to wszelkie dane obiektywnie ustalone i utrwalone w/lub na dowolnym nośniku, w tym w próbkach (rdzeniach), niezależnie od metod pomiaru, ustalania i utrwalania. Dokumentacja geologiczna zawsze zawiera informację geologiczną oraz interpretacje, przy czym ta pierwsza to ewentualnie przedmiot własności przemysłowej, a te drugie to przedmiot praw autorskich. Tak więc prawo do informacji geologicznej to majątkowe prawo niezbywalne zbliżone do własności przemysłowej i z nim związane prawa autorskie interpretatorów, które mogą być licencjonowane i udostępniane do korzystania.

LITERATURA

- Ustawa z dnia 16.11.1960 r. Prawo geologiczne (Dz.U. Nr 52 poz. 303 z 1960 r.).
- Ustawa z dnia 04.02.1994 r. Prawo geologiczne i górnictwem (Dz.U. Nr 27 poz. 96 z 1994r.).
- Ustawa z dnia 09.06.2011 r. Prawo geologiczne i górnictwem (Dz.U. Nr 163 poz. 981z 2011 r.).
- LIPIŃSKI A., MIKOSZ R., 1995 — Ustawa prawo geologiczne i górnictwem, Komentarz: 166–167. Dom Wyd. ABC, Pol. Wyd. Profesjonalne Sp. z o.o.,Warszawa.
- LIPIŃSKI A., MIKOSZ R., 2003 — Ustawa prawo geologiczne i górnictwem, Komentarz: 220–227, 230–231. Dom Wyd. ABC, Pol. Wyd. Profesjonalne Sp. z o.o.,Warszawa.
- NIEĆ M., 2010 — Wiedza fachowa, prawo geologiczne i górnictwem i racjonalna gospodarka złożem. *Zesz. Nauk. Inst. Gosp. Sur. Min. i Energią PAN*, **79**: 32–33.
- STEFANOWICZ J.A., 2003 — Nowelizacja prawa geologicznego i górnictwem – konieczność zmian. *Zesz. Nauk. Inst. Gosp. Sur. Min. i Energią PAN*, **60**: 228–229.
- STEFANOWICZ J.A., SAŁACIŃSKI R.S., 2007 — Prawo do informacji geologicznej wytworzonej przed 2002 r. *Zesz. Nauk. Inst. Gosp. Sur. Min. i Energią PAN*, **71**: 302–304.

SUMMARY

Geological interpretation of the right to information must be rational, within the limits of the interpretation of a grammar checker and logical, the subject also interpretation-bound and functional, assuming the rationality of the legislator. It must take into account the meaning of a meaningful and objective introduction of that institution. Today we can indicate that the information is primarily geological data of geological, in principle, as specified in the law and in addition only those with the processing of data that result from the use of calculations and conversions and the provisions governing the manner, form and scope of the processing of the results of research

without their interpretation of the copyright holder. With such a recognition, the geological information is any data that objectively determined and is featured in or on any media, including in the samples (cores), regardless of the methods of measurement, determination and fixation. Geological documentation always contains information and geological interpretations, and the former is possibly the subject of industrial property, and the latter is the subject of copyright. Thus, the right to geological information is an inalienable right to industrial property and related copyrights, which can be licensed and made available for use.